

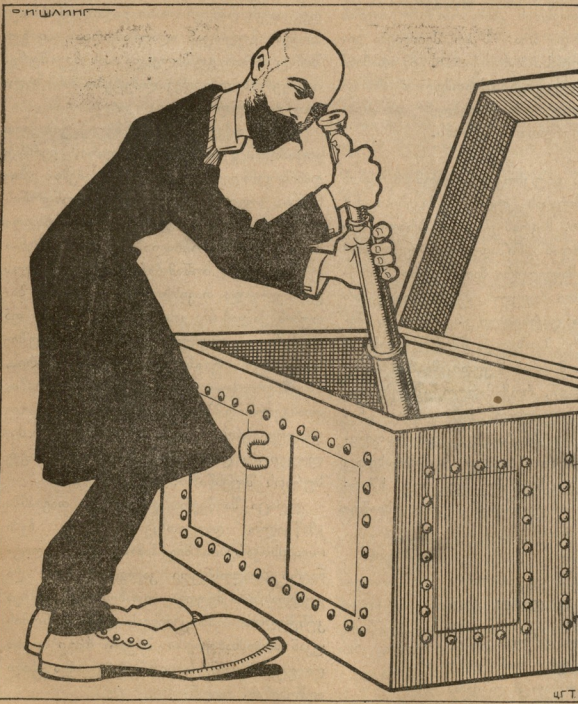
იუმორის გული უსრნალი

აშაპის ააფრასი

№ 3

ს უ ლ ი კ ო .

(ავაის მიბაძვა)

სედის ღრუბელი მომაწვა
სიცოცხლე ჩემი კრულ იყო,
შევსძახე ტკბილსა „იუმორს“:
„სადა ხარ ჩემო სულიკო?“

„ეკალში“ ყვეი შევნიშნე
საწყლათ რომ მოკუნტულიყო...
მივებმატკბილე ყვანჩალას
„შენ ხომ არა ხარ სულიკო?“

მოვსტყუდი... მისი ნათქვამი
ნეტამც სულ არა თქმულიყო!
გლოვის ხმით თავზე დამხზავლა:
„აღმეციებს ვწერამ სულიკო“...

თვალი ვარიდე ყვანჩალას
სევდა არ ვადასულიყო,
კვალად შევნიშნე „ეკალში“
ბეკვა ვახლოთულიყო...

მიველ და ვსთხოვე უზანკოს
ტკბილ ხმაზე მომართულიყო;
ვკითხე: „თუ უმუნვის მალამო
შენ ხომ არა ხარ სულიკო?“

ზურგი მაქცია ცხოველმა
სახეზე დამანჭულიყო,
კვალად დაიწყო სიმღერა
რაც მისგან ბევრჯელ თქმულიყო.

არ მეუცხოვა ეს „კანგა“
რადგან მას დაწვეულიყო,
და თანაც ჩვენი ბეკვა
არც თუ ჰკუბზე სრულიყო.

ბატუმის კასის მიეროსკოთიული გამოკვლევა.

გავფორდი იმა ბუჩქნარისა
 „ველიათ“ რომ ამოსულიყო.
 კვლავ სევდამ დამიჯანბნა
 სიციხესღე ჩემი კრულ იყო.

ეშმაკი.

მათრახის კული.

„ეშმაკის მათრახი“ ჩვენ მეორე ნომერ-
 შივე გავაკანთი მკითხველ საზოგადოებას
 და ვაუწყებ მისი ვითარება. ის არც თუ
 ისე საშიშია, როგორც ეს ბევრს ჰგონა.
 თუ გახსოვთ ისიც ვსთხოვეთ საზო-
 გადოებას, რომ ძალით არაფერს ვაკროდა
 მას, რადგან წინააღმდეგ შემთხვევაში სი-
 ნაწულში გვიანო-და იქნებოდა, მაგრამ
 ამაო დარჩა ჩვენი
 თხოვნა ჩვენი ვედრება,
 და ნებათ ახლა მისი კული
 ვის გაეკერება.

ვეგენი დვლი. ქართველი მკითხველი
 ჯერ კარგაი ვერ იცნობს ამ ახალად მოვ-
 ლნილ მგოსანს და რომ შესაძლებელი
 იყოს უშჯობისი იქნება მისი სრულიად
 არ ცნობა. ეს კი შესაძლებელია, რადგან
 ვეგენი დვლი ამბობს:

„სასამ ცოცხალ ვარ ქვეყნადა
 არ ჩვეუქნადა ეხსნა...“

მისი ენა, რაღა თქმა უნდა მისი ნებაა
 და ვაღუქვებოლებაც, როგორც ხედავთ,
 ისეთი გამბურტანია, რომ სიცოცხლეში არ
 ჩაიწყვეტოს ის.

საზოგადოთ გამოკვლეულია, რომ ენის
 მოძრაობას კავშირი აქვს აზრთა მოძრა-
 ობასთან და თუ შეხვდებით სადმე ენის
 დამოუკიდებელს, ანუ გონებისაგან ავტო-
 ნომიურ მოქმედებას, როგორც მაგალითად
 სათავად-აზნაურო სკოლის ზოგიერთი კრე-
 ბებზე ხდება, ეს გამოჩნდება.

ცხადზე უხედავია ბანი დვლი ლუმე-
 ტის ნაწილთა მართო ენას ამოძრავებს
 თვინერი ტვინის თუ აზრის მოძრაობისა; და
 ამ პირობებში დაუწერიბა მას თავისი შე-
 სანიშნავი „სინდერგის“, რომლებსაც სა-
 თაურათ „წკებელი“ აწერია.

ვეგენის თხოვნები, რასაკვირველია
 — პოეტურათ, ანუ ლექსურათ არის და-
 წერილი და ისედაც უბადრუკი აზრები
 რიგებში ძებნაში სულ მთლათ დაუშაბი-
 ნეებია.

პირველი სიმღერა თავადს ეხება. ჯერ
 თავადები თურქ კარგს კეთაში კოფილან,
 „მჯარამ დრო ვაღუქრიადალან:
 ჩამოურთვათ მსახურები
 და ჩამოყარეს ამასკად
 სახვადათ მათ ვურება,“

„გა ბატონს, ვუა ბატონს
 ჩვეუქრე მათ ქადაბატონს
 ახლა ვმარა რაც რომა ვთქვა
 ჩხუხუხი არაინ ჩამგდას!!!“

თქვენ რა აზრისა ხართ მკითხველო არ
 ვიცო და ჩემი აზრით ამ „პოეზიის“ ავ-
 ტორის დიხასაც რომ ეკადრება ერთი მაგა-
 რი მათრახის კული. რაკი „ციხეში არა-
 ვინ ჩაავდებს“, ვეგენი დვლს ყველაფერი
 სისულელედ მისატყვებელი ჰგონია. აღმათ
 ასეა ციხის შიშისაგან დაბნელებული აზ-
 რი რომ თავს აიწყვეტს.

მეორე სიმღერას ჩვენი „პოეტკ“ მღვდლებს
 უძღვნის და რასაკვირველია აქაც ჩვეულე-
 ბრივ ურცხვობას არ ერიდება.

„სათქვამა ძველთაგანს
 წინ რომ შეგხვდეთ დიდათ მღვდლები
 გრძელვაპა და წვერ ცანჯარს
 მატყუარს უწმინდელა!
 თუ რამ გსურთ არ დახმისით
 ამასუ წაველეთ ხელი“ და სს.

ახლა გვიტოვებთ მე თქვენ: როგორ
 გგონიათ ეს ახალი ქართველი მგოსანი შე-
 იძლება მოთავსდეს „სამყაროში“? ჩვენი
 აზრით არა და არა. ის არც შეიძლება ვი-
 სმე ეკონომდეს. პირიქით ის იმ ადამი-
 ანთა ჯგუფს ეკუთვნის, რომელთა აზრით
 „მთავარს ვაბურჯში აკეთებდნ“ და „და-
 მიანები ცხვირებით ფიქრობს.“

ეშმაკებს. გუეცხოვებით, რომ მგოსნის
 შემდეგ მათრახის კული „ეშმაკებისაკენ“
 გადავიქნეთ, მაგრამ ეს ჩემი ბრალი არ
 არის, ვინაიდან „წინააღმდეგის“ რედაქციამ
 აშკარათ მისაყვედურა მათი ეგრე მივიწ-
 ყება. ლმერთი რჯული, მე ოღნავაც არ
 დამეინაშვებო ღირსეული კრებული და შე-
 ძლებებისამებრ მთხუვდაც წმინთი განიავა-
 რდებს ჩვენი მათრახის კული, მაგრამ ნურც
 იმას გვიწყენენ, რომ მართკ ეშმაკებისათ-
 ვის ვერ მივიცალით. საზოგადოთ „წინ-
 ააღმდეგის“ მგოსნებს და ფილოსოფო-
 სებს საკუთარი ხელით გამთარახებუც
 ეყოფა და კარგს იხამენ ჩვენ თუ ხშირ-
 ხშირათ არ მოგვავადენენ ასეთი უსიამო-
 ენო საქმისათვის.

ეშმაკი

დროების კაბი

შენი ქირიმე, დროება,
 გთლი, როგორც დანა ყველსაო,
 შენი იმედით ცოცხალ ვარ,
 ხშირ-ხშირათ ვილობბ ყელსაო!
 თვეში ოც მანეთს მაძლევენ,
 თუ კი გავანძრე ხელსაო

და თითოს მინც ჩავასმენ
 ვისმე, სიბოროლის მთქმელსაო.
 მე ვინ მაჯობებს ხერხშია?
 საქმეს გვიჩინავ ძნელსაო:
 მტერს ისეთ საქმეს წავიღებ,
 რომ სულ ნატრობდეს მხსნელსაო.
 და მხსნელით მივალ ისევე მე,
 თუ ვეხდევ საფინელსაო,
 ავიღებ რომ შეგეძლოს
 ჩემ ვიჯებს ისეც სქელსაო.
 შენი ქირიმე, დროება,
 გთლი და გთლი, როგორც ყველსაო,
 შენ მაქმე პურსა ცოცხალსა,
 ამც მველარს ამბებ ხელსაო.

ნ. ზომილეთელი.

შეშაპის მოგზაურობა.

ჩემი ცხოვრების საუკეთესო წამები სა-
 ყვარელ ბათუმში გამიტარებია. ეს იყო
 მაშინ, როცა სამოთხეში ყოფნის დროს
 ჩვენზე განრისხდა მამა ლმერთი და დღე-
 მიდან ქვეყანაზე გდმოგვიძახა. მას შემ-
 დგ ავერ რამდენი ხანი გადის და ბათუ-
 მი ჩემი ველოდნენ ანარ ამოდის. აი გუე
 შინც ფრთა გავშალე და იმას მივაშურე,
 რომ ერთხელ კიდევ დამეტეობა მისი ხილ-
 ვით ტანჯული სული.

მაგრამ თქვენს მტერს, მე იქ ვასაქირი
 ვაძამდა. ვერსად თავშესაფარი, ვერსად
 დამის ვასათევი ლოავი! ზოგს ჩემი ეწი-
 ნოდა, ზოგისა მე. არც თუ ლონდონის
 სივლეზე წასულ დრეგვატებს მოხლო-
 მიათ ამდენი წოწიალი, რაკი თქვენმა
 უმორჩილესმა მონამ განიცადა. ბოლოს
 ცარიელი და თავისუფალი აღმოჩნდა ბა-
 თუმის ქალაქის კასა; მუნ შეველ და
 დავბინავდი. თვლილი და უღარდელ-უში-
 შარი ბინა თუ გნებავთ სწორტყ ეს არის,
 მშვენიერი სუფთა და მაგარი ოთახები,
 ათასგვარ ეშმაკური ვასალებებით და
 ურდულებით. მყუდრო ბინამ მყუდრო ძი-
 ლიც იქის და მეორე დილით საშინელ
 სურათს მვესწარი.

ვიტაცა შეგვეყრა და თეთრ თავიანმა
 ენაწილმა დაუკითხავთ გაალო ჩემი
 ოთახის კარები. შეგ ჩამოაყუდა რაღაც-
 ნაირი „ჯადოლსური კალიდესკოპია“ და
 ვეძღვასმით შეუღდა ოთახის სხვადსავე
 კუნქულთა გამოკლევას. ასტრონომის
 უკან მოსამსახურეთა მთელი რივი იღვა
 და გულის ფანქკალით მივლოდა ახალ
 აღმოჩენას.

უტებ ოთახის მარცხენა ყურეში შეიდი
 კაპიკი სპილენძის ფული და სამ კაპიკიანი
 მარკა აღმოჩნდა. მოსამსახურეთა სინა-

როლის სახელგირი არა ჰქონდა. ყველას უნდოდა ჯამაგირი მიეღო, მაგრამ ეს ფული ნახევარსაც არას ვახდებოდა. ქალაქის საბჭომ მისვე იქონია ამის შესახებ მსჯელობა და უფროსის წინადადებით გადასწყვიტა: უწინარეს ყოვლისა ახლათ აღმოჩენილი ფულებით დაკმაყოფილებულ იქნან პირველდაწყებითი სკოლების მასწავლებლები. ფულის გასანაწილებლათ არჩეულ იქნა ცალკე კომისია.

ცალდეთი ფული ამიღულდა, უფულოთ დარჩენილ მსახურთა ხილვისაგან. საკუთარი ჯიბიდან ამოვიღე 15 კაპეიკა და, ოთახის მეორე კუნძულში მივაწყე. ახლა უნდა უფროთა ქალაქის თავისა და მოსამსახურეთა სიხარულს, როცა ტელესკოპით ამ დიად თანხს აღმოაჩინებ; თითონ მე მოკლებული ვარ მათი ხილვის ბედნიერების, რადგანაც

* *

ამ დროს ქუთაისში გახლავარ, სადაც აუცილებლათ უნდა გვიამათრაზო „ისკიკარის“ რედაქცია. ან კი მიბრძანებლეთის გულისათვის არ ვემართლები გამათრახებამ? საიდუმლოთა წერილი მივსწერე და ამათ კი ჰხარაკში გაუტარებიათ და საკვეყნოთ გაუზღვიათ. ეს ისეთი საქმეა, რომელიც შეიძლება დიდი ზარალით გათავდეს. უემპის მათრახის“ მკითხველებმა ვერაოდეს იხილონ საოცნებო სახე იმათი, ვისი ხილვაც ასე ენატრებოდათ. გულმოსული შევიქვარ რედაქციაში, მაგრამ კარზე დაკეტული იყო, ხორც შესხმული არსება იქ არავითარი ყოფილა და ისევ უკან გამოვბრუნდი.

შვიდობით ნიკო იმეღო! ცხადვე უცხადესია დავით ჩეოვაძე და ჩენი დიდიმი თავის სურათებს მუშისათვის შერნახავდენ. ვგონებ ნიაკაც აღარ მიიკარებენ არა თუ ეშმაქის ხელებს. ყველა ეს კი „ისკიკარის“ რედაქციის ბრალია. რით მიიპირებენ ამ ზარლის ანაღაურების ჯერ-ჯერობით არ ვიცი და თუ რედაქციაში ვისმე მოვასწარი მაშინ მე ვიცი და ჩემმა მათრახის კუღმა.

* *

ახლა კი ისევ ისა სჯობია კახეთისაკენ ექნა პირი. ხაშის „რევოლუცია“ უკვე მორიგებით დასრულდა, მაგრამ კახელი გლეხთა კობა ვასალიარ „მხნეობას“ იჩენს ამ რეაქციის დროს.

ჩაქევაება, შებურბა და კეტებით ხილვის დაქუთაინება ჩვეულებრივი საქმეა საზოგადოთ კახეთისა და კერძოთ ვარეუთ კახეთის ცხოვრებაში. ასეთი საშვლებით კახელები ქურდებს ატყვიანებენ და საკი-

როა იცოდეთ, რომ აქ უმოთავრეს ნაწილათ პირუტყვის ქურდობა სწარმოვებს. ალბათ ამ გვერდობებით აღფრთოვანებული თანხალურელი გლეხები დახვედრენ ქურდობა და ძროხის ბარკლებს ურტყაოდენ ცხვირ-პირში, ვიდრე ქურდი არ გამოტყდა თავის დანაშაულობაში. მომეწონა ესე ლმობიერება.

* *

მაგრამ არც თუ რესტორანი ტილობურგის ხაზენია ძროხის დროს. გაჯიუტდა მანი ალექსანდრე და ჩინეთის მოვლიანი პგონია თვისი თავი. მასზე არ ვასტყარც მოსამსახურეთა კავშირის წინადადება, არც „ხაზენია ბიუროს“ „შუამდგომლობამ“. ის მაინც თავისს გაიძიხის: „აუხეხვედრე მკიდობარო თქვენ ყველიანო“.

რად თქმა უნდა მანი მანქანოვის ფეხებს არავინ შეეხებოდა. მაგრამ მისი რესტორანი კი „პოლიკოტა“ გახლავით და როდის ვანიკურება ღმერთმა უწყის. ყოველ შემთხვევაში არა უადრეს თავისს ხაზენისა.

ეშმაქი.

ასეთი კურიოზი!

— ასეთი კურიოზი მხოლოდ ქუთაისში შეიძლება მოხდეს, მხოლოდ ქუთაისში...

ამბობს ადვკეპული მესტრამე ვარლამ ჭანდაძე.

— რა ამბავია კატო, რა კურიოზზე დაზარაობ? შეკვივრს სოფლიდან ჩამოსული მქსიმე და ცნობას მოუყურებათო შოკოლად კურიოზისს მსსქმსს.

— არა მითხარა თუ ძმა ხარ: რა მუშების საქმე მესტრამე ცოლს გაავადებს თუ სახლში იყოლდები? ესეც იმათ ეგონა მიუყრის მითხინაღმაში ხომ არ შედას. სწორეთ გჯანარა მქეპის და ეს არის.

— არ იტყვი კატო რა ამბავია?!

— როგორ რა ამბავია. დედაკაცი გუგუდემე მქსიმეცო, ჩემი ცლო... არა მითხარა მისთანს მგავლიათ ცან ურთა და ორთა? ნახეკვიროთ კატე რა ცხოვრებას თავის ცლოვანს და ცლოა ქმართან. ვადგას შორანსში კადრე კუთხოვთა თავისი ცლო და კაი ბეჭისთვისაც მუშავა. ჭო, დედაკაცი გუგუდემე და ამისხდრექ მით მუშები

— როგორ, რა გეხდებოდა?
— უთვლი უნდა დააბრუნო და შენთან ვეხივარო, მე კვი არ დავუყრე რასაკვირვებია, მაგრამ ბოლოს გამეფიქვენ და თქვამებულო გავხდა დედაკაცი ისე თუკვი მამომეყვანა, სხდა რას გავს ეს თუ ძმა ხარ?
— ამერთმა დავიფაროს თორემ ასეთა წესები რომ სოფელში შემოვიდეს შენა მტრთან ჩემ და რ ვეცხივარება.

კრავი.

სიზმრის ახსნა.

საზოგადლო.

1) პესკალოცკი იხილო პედაგოგათა შორის უბადლო, ლექსითა ქართულითა მოუბარო—კეთილია: სიზმარი ესე ყოველთა ემათა შინა ავიხილვის კეთილად, რამეთუ მოასწავებს საუბარსა სურგულაძის მის პეტრესა მიმართ, რომელი ყოველგან არს და აღავსებს ყოველთა ყმაწვილთა მადლითა თვისითა აწ და მარადის და უქუნიოთა უქუნისამდე ამინ.

2) კვერცხი იხილო ლაყე, სუნისა ავისა დამყენებელი—ცულია: ემასა რომელსა სანახაბა ესე მოასწავებს თავსა „მგონისა“ მის მიყაროლისასა ცილის წამებითა შინა მოცულსა.

სხეთა ემათა შინა სიზმრის ავისა შემდეგ შეიქმნე კვირეულსა ვაზეთსა „ნი-მელურისა“, რომლისა ესეთ სურნელებასა არა აქვს დასასრული.

3) შაქრისა სჭამდე საძლომით და არა განიცდიდე სიკვამობასა მისსა—ავია: სიზმარი ესე მრავლად ახდენის და ყოველთა ემათა შინა მოასწავებს ქველმოქმედთა ჩენთა კეთილთა დაპირებთა, რომელთა აღსრულებასა წინაუბროდეს აღსასრული სიკაცხლისა თქვენი.

4) ქუბურის იხილო ძველი და ვიწამა ვიღოდეს არარა.—საციენელია: ემას ყოველსა და ქვეყანათა ყოველთა შინა სიზმარისა ზემორე თქმულისა ხილვა ახდენის საცნობათა, რამეთუ მოასწავებს მუქარასა „ანარქო-კომუნისტთასა“, რომელნიცა უმეცრებათა თვისთა შინა მსხლომარნი განზრახვიან არა თვისთა, სიკვილითა სიკვილითა დათარუნენასა, არამედ მოყვესთა თვისთა მოსპობითა „მანრეტისა“ მის ძირიან აღმოფხვრას.

ოღუზგამითისა წილ

5) ნიკოკი ნახო, ბაზარსა შიგან ვიღვამო თავისა ქალა შეიფხნონ.—ცვალებილია: ემას რომელსა სიზმარი ესე ახდენის ავად. რამეთუ ნიშანი ესე მოასწავებს „სიგნალისა“ მოყმეთა მის ახლორე მავლითთავის, შეპყრობად მოყვესისა უცნობისა ავრეთვე ბაზარსა შიგან საყუთარისა საქმისა აღსრულებად ჩამოსულისა.

სხეთა ემათა წილი: სანახაბა ესე უნდა მოასწავებს სადურთხესა არავითარსა, რამეთუ წყაროსდენდვის რწყულითა მით მოუტყვენართა ქალსა ზედა თავისისა ხი.

ცინითა და ვნებასა სსოვადობებრივსა არაბას მოიტანს.

6) დიმიტრი იხილო ბაზარსა შინა ოზურგეთისასა მავალა წვივებსა თვისისა ფხანის მოქმედი.—ავია: ჟამთა ყოველთა შინა სანახაობა ესე მოასწავებს სიგნალსა მუნჯურსა, ინგუშთა მათ თანაარს მისთა მავალთათვის, მსგავსათ ამბორის მაცხოვარისა ბაღსა მას გეთისმანისისა, რამეთუ ინგუშთა მათ არა იკოლიან ენა ესე ტუბილ ხმოვანი ქართული ჩენი და „სიგნალისა“ ამითა გულის ხმად იქმოდინან შეგურობასა ახლორე თვისთა მდგომისა მოყმისა უცნობისა და წარავლინებენ მის ტულსათა საყუდელსა, რომლისა გამსებასა არა აქვს დასასრულ.

ხიკინითა რწუცილისა მოუხვეწარისთა, სიზმარი ესე აროდეს აიხსნების, რამეთუ ნესტარი იგი საცელი რწუცილისა მკირდელ და უგრძობელდ არს სქელისა ტყავისათვის რაინდისა ჩვენისა.

— უპ... უპ... ღმერთო მიშველე.

მუთანისა წილ.

7) ჭილაძე ნახო ვარლამად წოდებული მუშათა მიმართ მოალერსე.—ავია: ჟამსა რომელსა სიზმარი ესე ავიხსნდეს უბრალოდ და შეეჩხირო კომისიასა მას არა საშენოსა, მოყუასთა თვისთა სვენებლათ.

სხვითა ჟამთა და გარემოებთა შინა სანახაობა ესე მუშათა წილ ახდების კვალად სიავით, რამეთუ განიკლიან დღენასა ხაზინითა თვისთავან.

8) ჩარეჟოვი ნახო დიმიტრი დედა-მინისა ტრიალის მტიკებათ—კეთილია: ყოველთა ჟამთა შინა შესწრა კამანისასა კეთილსა და მიიღო სათრობელა იგი ჩარეჟებითა და არა ჭიკითა.

9) ვანო იხილო ჩეკევაძე, ჯვარისა წერად განმზადელი—ავია: სიზმარისა ამისა ხილვა ქალწულთა მათ წილ ახდების ავიდ, რამეთუ ნიშნავს არაოდეს გათხოვებასა.

ეროვნული ტაძარი.

„ეროვნული“ ტაძარი.

ქართლ-კახეთის აზნაურთა „ეროვნული“ საბუღარი, „ფიქრი-გორას“ ვალმა მზარეს დიდებული სღვას ტაძარი.

პირს უმარულ შეცხებულთა და მალდობზე გადმომდგარი, აბრაილესს ამაყ თეალებს ახოვნებით შეუღარი.

ვერის ბაღებს გადაწყურებს სად თავადთა ვლიან დღენი; მუნით ესმის ზურნის ჰანგი აროდეს ჟამს მოსაწყენი.

დასავლეთის გრილი სიო მუღამ უქრის, უქირკილებს

და შუბლს მზისგან ვანაწროთობსა დაუაწროებს, გაუგრილებს.

სღვას ტაძარი დიდებულთა ცაში გუმბათ ამართული, დიდი „ბუღლას“ ქანდაკება თავზე აზის ფეს-მორთხებული.

მისი სახე ლმობიერი, უანგარო, ფაქიზ-წინდა, სულ რომ გეცვას თვალთ წინაშე ვერ გასძლები, მაინც ვინდა.

ხელთ უპყრია ვით მაცხოვარს სამყაროს ბურთი ორი! ეს სიმბოლო ერთობისა გრთმანეთის თანასწორი.

მას ჰაბუკი საოცნებო, ახოვნებით აღვა რგული, თითქმის მხრებზე შესდგომია მრისხანე და წარბ-შეკრული.

ვით მფარველი ანგელოზი ტაძარს წივს არ აკარებს, „თოხლის თავი მუშტებითა“ მტერს აროდეს გახაზარებს.

ამბობს; „სახლი მამა-ჩემის თქვენ სავაჭროთ ვადგეპქეთთ, დიდი საქმე „ეროვნული“ დაპქოლოთ და დავიქეთთ. შეგვიღახეთ წმინდა გრანობა და მამულის სიყვარული! სწავლა-ღიზრდის საქმეშიაც გამეფეთ მხოლოდ ფული.

მე კი სხვა ვარ, სულ სხვა მუშა აზრით სუფთა, გულით წრფელი; 200 მანეთს თვეში ვიღებ, ეს არც არის აქ სათქმელი

მე მძაგს ოქრო, ქვეყნის კერბი! მე მძაგს ვერცხლი! მე მძაგს კუქი! მე ცოცხალ ვარ იდეალით!!! სხვა ყოველი არის ფუქი.

მაშ, შორს ჩვენც უმაღლურნო თქვენ ამ ტაძრის არ ხართ ღირსი. თქვენ არა გწამთ არც წარსული, არც აწმყო და არც მერნისი“.

და ასე ის მედიდური ტაძრის თავზე მდგარათ ბჟობდა და აზრებით უზადრუქსა ეგნაბა რომ ვეყვაცობდა.

დიდი აზრადანსა ქანდაკება ყურს უგდებდა მდგარ ბრძოლის, მისი მცველი ანგელოზის საოცნებო აზრთა ქროლის.

ეშმაკი.

— ამ... ამ... ამ... რაც იქნება მივიღ ახლა.

აღნი წინაპართა ჩვენთა ჩვეულებასა და თავთა ზედა თვისთა ნაცრისა დაერით არა ამკრებენ ქვეყნიერებას, თუ რაოდენ დიდსა მშუხარებასა განიცდიან გულნი მათნი.

ან შეიძლება ნაცრისა წილ ლავითა სურთ უკიდურესი მშუხარების აღნიშვნა? თუ ეს ასეა, მაშინ ჩვენ არა გვეთქმის რა, ვინაიდან ესე უკანასკნელი სამკაული არ ავლიათ თავთა მათთა.

ან თუ რატომ წვერს არ მოუშვებენ გლოვისა ნიშნად და ძაძითა შავითა არა შეიმოსებიან. მივიკრს და მივიკრს დაუსრულებლათ.

არ მივიკრს მხოლოდ ის, როდესაც ეროვნული კრავილილი ბანი მ. აღ—ლი, ჩვენ ილიას ხსოვნის სასაცილოთ აგდებას ვეწამებს. არ გვიყვირს იმიტომ, რომ ეს საშვადლება თავისი ფარისეველური ცრემლების ფას დასადებათ. ჩვენ შევარცხებდით ბ-ნ კრავილის, რომ მისი შუბლი სირცხვილს გრანობდეს და მოვსთხოვდით ერთი ეწვენებია: სად აიგდო ქართულმა არა ფედერალისტურმა სახუმარო ვაზეთმა სასაცილოთ განსვენებული ილიას ხსოვნა. ან შეიძლება ქართველი კრავილის ილიას ხსოვნის შურაჯცყოფნით მიხანს ჩვენი შენიშვნები ზოგაერთ უნიქო მელექსეთა მიმართ, რომელნიც ათას გვარ ცოლის წამებით და მძულვარებით აღსავსე სისულელეს, ილიას გლოვით მიფარებულს, უხვად აფრქვევენ „ნიშნადურის“ ფურცლებზე? ვინ იცის კრავილის გლოვა იქნებ იამდევ მივიდა, რომ გლოვის საფანელში გამოხვეული სისულელე და მძულვარება კეთილ-შობილურ გრანობებათ ეწვენება.

მაგრამ რა ჩვენი საქმეა ისეთი კრავილის მორჯულება, როგორც ბ-ნი აღ-ლი ბრძანებდა: ის თავისი აღ-ლით ზომავს გლოვის ხარისხს და ვერ წარმოუდგენია უზადრუქს, თუ გარეშე კრავილის ცრემლებისა და თავზე ნაცრის დაყრისა შეიძლება გლოვა.

მაგრამ არა... სულ სხვაგვარი გამოგადგა ეს ფურცელი:

აქ, ერთმანეთს არიგებენ, რომ აღაღონ ძარცვის ხელი... სამოლოოთ გამოირკვა, რომ ყოფილან უმაღლური და შანტაჟსა ექონლიან არა მარტო „იდურნი“. დღედან-კი ვინც ვაპზედავს და მოპქედებს კალამს ხელსა, იტოდეს, რომ ვერ ასცდება სახიფათო განსადგენსა.

სიცილილი მას, ვინც ბლანკებით მოაგროვებს აწი ფულსა წინაგანს და გარეგნსა განუგმირავს ტყვია ფულსა.

ხო, ჰო ჰო...

— მა... ძლივ... მოლით, მოლით კეთილ მორწმუნუნო.

წერილი ქვეყნისადმი.

მშა ეშმაკი! გწერ ამ სურყარადებო ცნობებს გურმას „მეკრთამთა ბიუროსა“ ცხოვრებადან. ამ დაწვეულებას დაჯანდროფანს ჰქონდა ფესვები ჩვენში და მოქმედებდათ განსაკუთრებულ მადეაწეობა ჰქვამდა, მაგრამ ახლა მისი ძაღვებმა უზადრუქს წარტყლადეე ავიდა. ბიუროს წევრების უკანასკნელი კრებად ამასი აფედაბა. აი იმასი სამოქმედო მუხლები:

1—„მეკრთამთა ბიუროს“ აზრთა აქვს თავისი წევრების ცენომიური მდგომარეობის გაუმჯობესება.

2—ბიუროს დამფუძნებელ წევრებთ ითვლებიან ბაბოლა და ვაგულნიანი მოხუცლებით, ხოლო მონაწილეთ, ანუ „მორჩილებთ“ ობერ-შობიონერი ყოველი წრისა, და წოდებისა.

3—რაოდენმა ქრთამისა: „მორჩილთათვის“ არა უმეტეს 15 მანეთისა, ხოლო დამფუძნებელ წევრთათვის, ზემოთე ამისა განუზომებლათ.

4—საშვადლება ქრთამის აღებისა ორგანიზაცია: ა) „მორჩილთა“ მაქანლობით და ბ) დამფუძნებელ წევრებთან პირდაპირის დამოკიდებულებით. ეს უკანასკნელი შუბლიათ მხოლოდ კეთილ-შობილ გვაგმებს: კნიაჟებს, კნენებს, კნიაზებს, ახანურებს და მდლარ ვაჭრებს.

5—სასკივით დცულ იქნას ბიუროს წევრთა ვინათა, „წითელი საფრთხის“ თავიდან ასაცდენათ.

6—ვინც ქრთამის გადახდას გამოაშჷარავებს, კვალდ დატეროდ იქნას თუ კი მეუბნებია მისითა

წ რ ე ს ს ა.

შ ა კ ე რ ი ა.

„მრცხული“ კრავილი

ვახეთ „ისარის“ მე 222 ნომერში ერთი ქართველი კრავილილი ბ-ნი მ. აღ-ლი, კვალად ატრეზდა ცრემლითა თვისითა. ჩვენ მღიერ მოგეწონს მისი ასეთი ქარიზულიობა. არა თუ ეს სახანგძლივი ცრემლითა დენა ქართველი კრავილისა მოგეწონს, პირ-იქით ისიც გვიყვირს და ათასჯერ გვიყვირს თუ რატომ საფანებთ ფეს არ აღადგენენ ჩვენი წარსულის მორტრუი-

„ავანგარდის“ გამოცემა „ავანგარდის“ გამოცემა „ავანგარდის“ გამოცემა ვინც კი ვნახე ანარქისტი, ყველას პირზე აყვია. ნეტად რა ეს ფურცელი... წავიფიფიფითა რა სწერია, იქნებ ახლაც, როგორც ძველათ სიმიისა აფრია!!

მაგრამ არა... სულ სხვაგვარი გამოგადგა ეს ფურცელი:

განთავისუფლებულ იქნა და მიუეჯავოს მასაცი ჩეკებშითა და მითრახებშითა.

7—ავანტიზიზმად აღებული ფული უნდა გადაეცეს დანიშნულებისამებრ, და ვინც მასიკოსივით უქნის „უკუ-მალისა“, წვერობისაგან განირიციხოს პანდურით ჯილდო დეგულ.

8—მოთხოვოს შემოქმედურებს სულზე 60 მიანეთი, ხოლო ასკანელებს სულზე 15 მიანეთი.

ჯერ ჯერობათ ესეც კმარა ჩვენი ბაჟროს დასახსიათებლად და შეუდგევი მათი მოქმედებაც არ დაყოვნებს თქვენს რეაქცივაში მოურეჩას.

პატივისცემით კლავი.

პარტიული მოღვაწეები.

(ცნობები ხ. ტიხინაძისა).

„აკაკი წერეთელი, მოგვსენებათ, დიდის წერეთლიანთ გვარის ჩამომავალია; ამით გვარს და მოდგმას ეკუთნინა ზურაბ წერეთელი, ნესტორ წერეთელი, მამა პოეტისა როსტომ წერეთელი და მრავალიც სხვა პირები, რომელნიც ოდესმე დაამშვენებენ იმერეთის ერის ისტორიას, თუ ეს ისტორია დაიწერა და ეს პირებიც მოექცენ შიგ“.

„აკაკიმ ჯერით სწავლა ქუთაისის გიმნაზიაში დაიწყო და მერეც რუსეთს წავიდა. უნივერსიტეტის გათავების შემდგომი წიგნითა და თავისი ქვეყნის ერის საქმეებს ენახებოდა; კერძო და სახელმწიფო სამსახურში არ ყოფილა“.

„დიდი და მრისხანე როსტომ წერეთლის შვილი ქართველი მოგასანი გამოვიდა, იმ ოჯახის შვილი, რომელთა ცვარა ოჯახზედაც ძლიერ ბევრი ოდღე ტრიბუნებს; მათის მეოხებითა საწერეთლოს გრეცხებენ სასტიკათ იღვენებოდენ, ირავებოდენ და იტანჯებოდენ“.

„ამ ხანებში თავადებს ფული „შემოაკლდათ; ფულისთვის გლგებებს მიხართეს და დიწყეს მათზე მამულების ყიდვა ნაქირნაქერ“.

„ასეთი გამსიყადე პირთა რიცხვში უნდა მოჰყვეს აკაკი წერეთელიც; როგორც შევიტყე, ამისგან ძლიერ ბევრს გლგებს უყიდნია მიწა მამული და დღეს შესაუფორავ განმდარა, დღეს იგი თურმე წელში გაშლილა და ცოლ-შვილითაც სიხარულს მისცენია“.

„აკაკი, როგორც კარგათ მცნობი ქართველის უმიწა-წყლო გლგების ცხოვრებისა მამართლირითა მოიქცა და სხვებსაც მცნებათ დაუტოვა ასევე მოხატონ და თავიანთი მამულების ერთი ნაწილი თა-

აკაკი წერეთელი.

ვიანთს ნაყმებს უმიწა-წყლო გლგებებს მიჰკიდონ“).

„აკაკი ცხოვრებაში ბევრნაირათ იქნა ახვეწილ-დახვეწილი და ხშირათ ისეთი გაჭირვება ჰქონია, რომ მკევე კიტრით, ხაშით და ცხვრის თავით იკვებებოდა; ისიც ერთ დღეს და ერთ კვირას კი არა, არამედ მთელს თვეებს“.

„პირველი ლექსი მოგასანი „ციკარაში“ მოათავსა 1858 წელს“. შემდგე „დროებაში“, „მნათობში“, „შრომაში“, „იმედში“, „ივერიაში“, „თეატრში“, „ჯეჯეჯილში“ და „კელოში“.

„დღეს ჩვენს მწერლობაში აკაკის შუქმოსილი ოლაგი უკავია. იგი არა თუ მართათ ქართულს მწერლობაში, არამედ დღეს მისი ცალი რუსეთშიაც არავინ

*) ეს დიდებული დავალება თავადებისა, როცა მათ ფულები აკლიათ გლგებებს მიყიდნათ თავისი მამულის ნაწილი და ამით „წელში გაშლილ“ ისინი ამ ბოლო ხანებში აღარ ისურვენ „პართულებს მდამობეზამ და იმ ხოშ გაყადნიერდენ, რომ განაცხადეს: „მამული ჩვენია და რისთვის უნდა გიყიდოთ“.

არის რუსთავანი; ეს მალა სდგას ყველა მათს ძველსა და ახალს მოგონებზე; ამის გვერდით მათ მოგონებიდან ჩვენ ვერავის ამოუყუყუნებთ, აკაკი რომ რუსთა დაბადებულიყო, დღეს იგი იქნებოდა მათი დღეობა, მათი სიამაყე, ამისთვის მგონი სიცოცხლეშივე დატეგათ ძეგლი, რადგანაც ეს მათთვის მოუყუყუნელი მოაქვანს ექნებოდა“ (კურსივი ჩვენია).

„როცა აკაკის შესახებ ქართველ მეღმესეებისგან ქებათ ლექსი დაწერილა, ყველა ერთათ რომ შეიკრიბოს და დიბეტელს იგი რამდენიმე ტომი გამოეცა“.

„აკაკი ძალიან ელტვის და ეტრფიანება ტენზორიტების და სიმართლეს, ნამეტურ თანასწორობას. იმისთვის სულ ერთია თავადი, აზნაური და გლეხი“.

„ქუთაისის საადგილ-მამული ბანკში თავად-აზნაურთა კრება იყო და ერთხმით გადაწყვიტეს აკაკის წლიური ულუფა დაენიშნოსო, მაგრამ მიცემით კი არავინ არაფერი მისცა“.

„აკაკს ჩვენს ძველ მხარებზე კი შეხედულაბა აქეს, ისევე ქართველ ქალბუნე და უფრო უზირატესათ მიხანია ძველი ქართველი ქალბუნე“.

„ამ ოცნებით გიტაცებულმა მოგასანი ერთხელ დიდი შეცდომა დაუშო. მცნეთაში ასახლავდებოდნენ ერთ ძველ გვამს, რომელი გვამიც რომა გამამდარი იყო ქართველ გლეხების სისხლით. ამ სისხლის მსმელის დასაფლავებამ გიტაცა მრავალი გვამნი ქართველთა, რომელნიც მიპატებულნი იყვნენ ჰორისუფალითაგან. აკაკიმ წარმოსთქვა, რომ ეს არის უკანასკნელი წარჩინებული დედა ქართველთა, რომელიც დღეს მიწას ეფარებოდა“.

„გარდა ამისა აკაკი ისეთი პირია, რომ ვინც უნდა დაპატრონს ყველას ეწვევა, არავის აწყენინებს“.

„აკაკი ხშირათ ქორთებსაც უჯერის. 1858 წელს, ზოგიერთმა მეჭორე პირებმა აკაკის მიუტანეს ამაგი, ვითომც პ. ცახელი და მე (ზ. ჯ.) ფულს ვაგროვებთ, ამ ფულთა ვიღაცა მკერდისა ქირაობას ვაპირებთ, რომ აკაკი მოგვკლათ. ამ ქორბე ერთი აურ-ზაური ასტეხა“.

„ვიდრე აკაკი ხნიერი არ იყო, ტანისმოსოს უბრალო ფსისის ატარებდა, მაგრამ სუფთას; ტანთსაცმელს ხომ გავლენა აქვს და იგი მოგასანი უახლოვებს უმრავლესობას“.

„ქამარ-სამაში და ასეთ საქმეებში აკაკი არ არის მაინცა და მაინც უშომა“.

კი.

„აკაცი ქართულებს მეცხრამეტე საუკუნის შოთა რუსთველია“.

ხ. ზ.

მეთხველის საყურადღებოთ ვაცხადებთ, რომ ზაქ. კიქინაძე საშინდელი მტკანდნე ძველი ქართულისა და რაც ზემოთ მოვიყვანე ველოაფერი მისი წიგნიდან არის ამოღებული სიტყვა სიტყვი. ეს წიგნი გამოცემულია 1897 წელს, ასე რომ აკაცის ბოლონდელი მიღვაწეობა მასში არ არის აღწესებული, თუმცა წინანდელი ზაქარიასებურათ არის დაღაგებული.

დღევანდელ მოძრაობას აკაცი თიაუგრანობს, თუმცა ხანდღან აქაც მოსაკლებს. ყოველ შემთხვევაში ის თავის ტოლებში ყველაზე მეტი თანამგრძობია.

ამ ბოლო ხანებში მწერლობას თითქმის სრულიად ჩამოეცალა. უყანასენლათ „ხუმბოზი“ მუშაობდა, რომლის გულისთვისაც ამ სიბერის დროს მასაც აჩვენეს მეტეხის ცივი კვლები.

აკაცი ღუმის არჩვენებაზეც ერევა და წელს სახერის მემამულეებმა „ვიბორშიკთა“ აირჩიეს. დებუტატობა, როგორც ვფიქრობთ მას არც შეუწევს და არც მოუწყებს, თუ საარჩევნო კანონები სულ თავდაყირა არ დააყენეს.

უცხო სიტყვების ახსნა (იხილეთ „შორღო“ № 3)

უამი — ბურჯუაზიული საშუალება დაჩიბთა თავიდან მოსაშორებლათ.

ულევა — პატრიოტული ომი.

ურუანტელი — ჯაშუშ-პოლიციელების დანახვა.

უთილი — გადამდები ავადმყოფობა, რომელიც მეცნიერების გამოკვლევით პოლიციაში ყოფნის შემდეგ ემართება ადამიანს.

ჩახა-რუხი — „ისარ“ „ნიშადურის“ მოწინავე წერილები.

რბევა — ხალხის კეთილდღეობაზე ზრუნვა.

რევენი — ბიუროკრატულათ მომწიფებულად აღამიანია.

რტიკი — კანცელარიაში 30 წლის დამსახურებული ჩინოვნიკი.

რყევა — კადეტების ტაქტიკა.

რწმენა — საქანქარო საქონელი, რაიცა ადვილათ გაიყიდების.

რწყევა — „ბოსიაკური“ დამთქარება.

რუღლი — ბურჯუაზიული თოკი.

საქაო — ჯოჯოხეთი.

საბალახე — ერთგვარი ხფანგია, რომელსაც შვიერი თვალა-ზნაურობა ხმაობას შინაური ფრინველების და ოთხფეხი ცხოველების დასაქერათ. როცა

შვიერი აზნაურს ქათმის ან ცხვირის ხორცი მოყენატრება საბაღობოზე გადის.

საგმირი — საქმე საგმირი დღეს თავდასხმა და ძარცვა-გლეჯაა.

სახუდარი — ერთი ცხოვრების მიჩვეულად ამიანთა საყუდელი.

სადგური — სამხედრო ბანაკი.

სადღვემბელი — სასულიერო სასწავლებელი.

საეშვაიო — ეშვაის მათრახის სასივრცო ალაგი.

სავაქი — ტყუილების სათავე.

საზნორი — ჩინ-ორდნებით დაჯილდუებული-დამსახურებული ადამიანი.

საზურგე — კეტი და მათრახი.

სათავანო — ძირითადი კანონები.

სათუთი — ბურჯუა ინტელიგენტი.

საიქიო — შორეული ციხირი.

საკრებულო — უსაქმოთა თვშესაქცივი ალაგი.

სალაგმე — სალაგმე კბილი, ე. ი. მოქაული.

საღხინო — ჩოხოსნების გასართობი ალაგი.

სამართალი — დახვრება, ჩამოხრება, პაგრომები და ცემა-ტყევა. ე. ი. სამართალი ჩქარი და სწორი.

სამარე — რუსეთის მოქალაქის მოსასვენებელი ალაგი.

სამრწუნველო — ისეთი დაწესებულება, სადაც მზრუნველები შხოლოდ თავისთვის ზრუნველ.

სამრველი — სკოლა, ე. ი. ყრმათა ტინის გამოსალაყებელი ალაგი.

სასონ — მოკლილი მწერილი.

სამუშაო — მუშის სიხშირე.

სამყარო — ფრთებშესხულ პოეტის საოცნებო ასპარეზი.

სამშვიდობო — ისეთი თავშესაფარი, სადაც რუსეთის მოქალაქის ხელშეუხებლობა დატულ იქნება, ე. ი. კუბო.

სამშობლო — დასაძინებელი წამალი.

საბატიზო — უფასო ოთახი.

სარგებელი — სულის ამოსახდელი მანქანა.

სახაფლიო — გლეხების გადასახლებული ალაგი.

სასმელი — მუზის მოსაფრენი საშუალება.

(შემდეგ იქნება)

ქაჯი.

უჭრიათ საქმის ქალაღები და ვეცხილის ბლანკები. ბორიტი-მოქმენდი იძულებულად გახდენ უკუტყუილიყვენ უფულოთ, ვინიდან ამის მაგვარი კისაში კარგა ხანია არაფერი მოიპოვება.

პიშთუზა. თვლილიდან ჩამოსულმა ქართული დრ. დასის კომიკებმა შესანიშნავად წარმოადინეს ამსენის დრამა ბრანდი. ხალხის სიცილ-ხარხარს ბოლო არ უჩნდა.

პათუში. ქუთაისის კასის ამბავი რომ პაქაც არ გამოეცხე ვანკარგულემა გამოეცხა კასიდან გაიტრიალ საქმის ქალაღები, ხოლო რაიცა შეგებმა ფულებს, ამ მხრით დიდი ხანია მარხულობს ჩვენი კასა.

პიშთუზა. ახლო მომავალი მი მოვილიან „ეშვაის მათრახს“ ერშიდ თაყაიშვილიან, სა და ილიკო ბახტიძის „პატრისცემლათ“.

ჰეფო სვანეთი. ახლად გადამცვალებულ ქელოშეგ გარდუხამეს ანდერძათ დატუტავება: ჩემს ნათესავ შაშვე გელოვანთან ერთათ დამასდღეავეიო.

ამის გავრებაზე განსვენებული გელოვანი სამერეში გადაბურებულა.

რ უ ს ე თ ი.

მოსკოვი. ყველა ადგილობრივ ეკლესიებში გადახდილ იქნა სამშვიდობო პარაკლისი პურიშეყების „ვიბორშიკთა“ არჩევისა გამო.

ქიუნიევი. კრუშეგანი გულის ფანქვლით მოელოდა ხოლერას, რომ მი. ცვალეშულთ რიცხვის გადიდებით თავისი კანდიდატურის დაყვანა უზრუნველ ეყო. იმედი აუსრულდა.

უ ც ხ ო ე თ ი.

თიბრანი. რუსეთის ელჩმა პროტესტი გამოეცხადა შაჰს, კანსტიტუციაზე ხელის მოწერისათვის და ამასთანავე ურჩია წესიერების აღსადგენათ რუსეთის მაგალითით იხელმძღვანელოს.

მენა. იმპერატორი იოსები სრულიად გამოეკეთა: მია 90 გრადუსი აქვს სიცხე ჩინებული, პულის სათში 17; აცივებს დღეში ათჯერ. ექიმები იმედს იძლევიან, რომ თუ სენი გავილის საშში აღარაფერი იქნება.

პარიზი. მინისტრები ფრიად კარგ გუნებაზე არიან, რადგან მაროკოში გავზანგილი რაზმი ჩინებულათ ასრულებს თავისი **ციტლიზატორულ** მისიას ადგილობრივ მკვიდრთა განათლების შესახებ. მართლაც ცეცხლ-გაჩენილი სოფელ-ქალაქებისაგან მთელი მხარე განათებულია.

დ ე ჯ ე მ ბ ე

მშთაინი. ქალაქის კასს შვიდი შვიარაღებელი ვირთხა დასცემია, მძიმეთ და-

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა ნ ი .

ხანგრძლივ ავადმყოფობის შემდეგ ვარდაიცვალა
ფედერალისტების სვინდისი,
 რასაც რედაქცია „ისარი“ გულითა-
 დის მწუხარებით აღუწყებს თავის მკითხველებს.

კონკის მოლოდინში ქირავდება ოთახები!

ს ა ხ ა ნ რ ო მ თ ა ბ რ ი .

ხელ 14 ოქტომბერს გიზარებდა კონცერტი შემდეგი პროგრამით:

- 1. ხალხის ხორა:**
 ახ, დრონი, დრონი, ნაქვინ მტკარადა,
 წარიდენ გაქვენ სიზნაზურ ჩქარათ.
- 2. „კადმები“**
 „დაღმართ-დაღმართ წამოვდილი ჩქარ-ჩქარა,
 სრამში ჩაველი, ნუ თუ ექვ არ ცნარა?!
- 3. ფედერალისტები:**
 ოხ, ხალხო, ხალხო! როგორ გჩვენეთ?!
 რომ შენ მგობობა ჩვენ შაგვინეთ?!
 გეთხარა: თვალში რით ავინეთო,
 რომ დებუტათი ჩვენ ავგირითო?!
 თუმც „ბოიკოტი“ გამოავხადელი,
 მაგრა ჩუბ-ჩუბთ ბერესა ვეცადეთ...
 თუ ფონს ვერ გავალთ, არ გვიდებ ბრალე:
 მიგაწადელი „ეს-დემ“ დაგიდათ თვალე!”
- 4. „Baton“-ი.**
 „გურავ არ სწანდა „ამერ-იგინი“
 ოხ, ლბორთი ჩემო მთლად დაბრევი!“
 ხალხის მაგივრათ მოგაწაფა (ხალხოდ
 თვალ-ბურჯის წუმპე-მორევი.
 წვიღე საღმე გაღვიგუნო,
 რომ სირსხელისგან არ ბავიგუნო!”
- 5. ბუნისე:**
 ვლესე და ვლესე მე „ნიშაღუსა“,
 მაგრამ ვერ გებდათ მიხანა დაღუსა!”

ღ ე ა მ უ ე ბ ი .

ოდესა, აქაურ გენერალ-გუბერნატორს შემდეგი შინაარსის ტელეგრამა მოუვიდა სტოლინისაგან: „სოტა ხნით შევიჩრეთ „პარტიკომები“ ჯერ-ჯერობით საქირო არ არი.

პეტერბურგი. პრემიერ მინისტრს მისილს და მისილს შუქარის წერილები დღბროეინისაგან: „ახლო... ახ, ახლო გინდივართ, როცა ზურგი გაიზავრეთო?? მოიცადეთ, კიდევ დაპირდებით ჩვენი თავი! „не плюй в колодезь, пригодится воды напишется!“

საქიოდან. გრინგუტი იტკობინება: „ინოროდლებით საესეა აქაურობა, საქიროა, „პარუსენიე“—ქეშმარიტი რუსები ბლომით გამოგზავნეთ“.

6. აზიანი.

არუხველბი:—გაჩერლით თქვე ობრებო ჰაავის კონფერენციის გათავებამდე რაგომზე და მერე თუ გინდო შექამეთ ერთმანეთო.

„ა ლ ო მ კ ი ს ი — ბ ა ტ ო ნ ი ა .

ერთა ქართული „მესღარა“ დიდებულ ოქტომბრის დღეებში მრავალ-რიტუელან ხალხს დაქვადა მდღედაც:
 „ამისხავებო! მთავრობამ ვითამ გაღმეგეგო რაღაცე თავისუფლება, მაგრამ აი დღეს თითხეუ ცღადამოს ალოკოს თავისი ფურთხიო“.

ეს თუა მას უამს შინა. ხოლო დღევანდელი „ალოკოს“ ტაქტიკა „ნიშაღუსის“ მიერ შექრდობაში შემოდებელი, სუღ სესე გვარა. ზატეგეგეგე და „კალომბურებით“ მოსუბურე რედაქცია ისეთ ნსტოკემს შუება და ისე უხომით თიურთხება, რომ ხოჯგურ კეთად მოქრუშენ „სუქმარტია“ ქართულიდებ დიშაქუეს კაციებსაში. დაუხოგვად კალ-ფურთხებაში, მაგრამ თუ დასწარდა არც ალოკოს დაურდიება.

მაგალითი 1. „ნიშაღუსის“ № 6 ბ შმა რიგოვლემო ზატრად ლექსი დასწერა **ქართველ ანარქისტ კომუნისტებზე**, სხადც სხვათა შორის ანარქისტი ამბობდა:

„ღმცქვემ ვაფთხე ვეროაა გეროზიაა საფრანგეთო“

„სხვის ჯიბეში ხელს რომ ვურეგ მითობა ვარ კომუნისტი“

„გომიებს რომ დავგზავნით მას უკირავთ ხელში ლიტო“.

„და როცა კი ხელს მოვიდებთ სხვის ჯიბიდან ერთ ორ გროშა მკლავი მკლავს მაღაზიურდნი მივამურებთ „პალერმოსა“
 „იმუშებო და ვლენხო კაცნო,
 „ამხანაგრო მონებისა“

და სხვა ამგვარი ავტორის შესაფერი ცნობები. მარეული სტრეიქინის ცხადო სწანს, რომ ავტორს სსსუში უტხოვითიდან დაბრუნებული ანარქისტები უყავს, ხოლო უანსხელი ორი სტრეიქინი ცხადოვანს რომ ის გულისხმობს „ცნობალი“ ფურცლებს ავტორებს. ქსეც რომ არ იყო და ავტორს ცნსხადურეული ზირები და ნამდვილი ანარქისტები არ ყავდეს სსსუში, მაშინ ის ლექსის სთავურს, ახ სიტუაცს ანარქისტს ფრხხილებში ჩასყამდა, მაგრამ „ნიშაღუსის“ გმირებს ხათაბადე აში მდგომარეობს, რომ ისინი სწორეთ თავის რედაქციაში და ისიც კალაფურთხებას დროს აინა გამბრება.

რადესე ჩვენს აქვებებს მისცხეს, შეუცდესხეს, სმარდანი მოაკვეენ და თავისი ბადანაფურთხი რედაქციის ზირთ ადოკეს.

„ნიშაღუსის“ მე-8 ნომერი სხადეს: „სხხოგაღებაში ხმა ვაგრეცდა, ვითომც „ნიშაღუსის“ № 6 დაბეჭდული ზამფურტი „ქართ. ანარ. კომ.“ მიმართული იყო დიურე ანარქისტებზე. ჩვენ ვით ვამოწმებთ, რომ ეს შეუგება ურდლო ქურდაცეგესიო“.

„იღურა“ ანარქისტები აზობთ თითარ ბრანხებიან იმ „ზამფურტის“ ავტორები!

მაგრამ საკვირეულია თქვენმა მზემ ასე უსირცხვილოთ ჟურ ერთა გავურთხება და მერემე მისი ალოკვა.

„ნიშაღუსელი“ მკლავების და სტრეიქისების ენახე ეს ნიშნავს „კალამურებით“ წერას.

დემრთმა ხელი მოუშრთოს!!!

რედაქტორ-გამომცემელი
ო. ბოლქვაძე.

„ბეჭდება და მალე გამოვა სახალხო ქართული

კეღლის კალენდარი

„**ზრომის**“ სტამბის გამოცემა

კალენდარიში მოთავსებული იქნება საუკეთესო ცნობები თანამედროვე ცხოვრებიდან, დამბეჭდვბა მიზნადილი ფორმბატისა ორის კრასული და ველირბა 35 კაპ.

ვინც ნაღდ ფულზე ან ფასდადებით გამოიწერს აზო ნაკლებ ასო ცალკის დეიომბა 20%/, სახო-გადოდ ვგინტებსა და პარტიით მიოდლელებს ეთ-მბა 15%/.

ადრესი: **Тифлис. Типография Товарищества „Трудь“ для Календаря.**